

Ügyiratszám: MC/16148-12/2017.
Tárgy: a TV2 Média Csoport Zrt.
fellebbezésének elbírálása

A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG MÉDIATANÁCSÁNAK

1032/2017. (IX. 25.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a **személyes adat** által képviselt TV2 Média Csoport Zrt. (1145 Budapest, Róna u. 174.; a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2017. július 24-én kelt, MN/16148-6/2017. számú határozata (a továbbiakban: **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik. Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

Az elsőfokú hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a Médiaszolgáltató TV2 elnevezésű médiaszolgáltatásán 2017. január, február és március hónapjaiban több alkalommal megsértette a hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó törvényi kötelezettségeket, az alábbiak szerint.

A médiaszolgáltató **2017. március 1-jén** összesen **öt alkalommal** megsértette az **Mttv. 39.§ (2)** bekezdésében foglalt azon rendelkezést, mely szerint a JBE lineáris audiovizuális médiaszolgáltató köteles biztosítani, hogy *„valamennyi közérdekű közlemény, politikai reklám, hírműsorszám - beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést -, politikai tájékoztató műsorszám, a fogyatékos személyekről szóló, illetve esélyegyenlőségről szóló műsorszám, filmalkotás, játék és a 83. §-ban foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszám magyar nyelvű felirattal - például teletext szolgáltatáson keresztül - vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen.”*

Az elsőfokú hatóság megállapította továbbá, hogy a Médiaszolgáltató **2017. január 3-án, 18-án, és február 21-én** összesen **négy alkalommal** megsértette az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés második mondatában foglalt előírást, amely szerint a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.

Az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39.§ (2)** bekezdés megsértése miatt **75 000 Ft**, míg az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés második mondatában foglaltak megsértése miatt **940 000 Ft** összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú hatóság az eljárása során helytelenül nem értékelt egyes, az Mttv. 187. § (2) bekezdésében meghatározott mérlegelési szempontokat. Az Mttv. 187. § (2) bekezdésében ugyanis a jogsértés súlyán és a jogsértés ismételtségén kívül - mint a jogkövetkezmény megállapításakor értékelhető szempontot - a jogszabály kifejezetten nevesíti a jogsértés időtartamát, az érdeksérelmet szenvedett és veszélyeztetett személyek számát, a jogsértés piacra gyakorolt hatását, valamint utal az egyedi ügyben értékelhető egyéb szempontokra is.

Álláspontja szerint a jogsértés csekély súlyúként történő értékelése szempontjából irreleváns a korábbi jogsértések száma, tekintettel arra, hogy a korábbi jogsértéseket az elsőfokú hatóság minden esetben külön-külön szankcionálta. A jogsértések időtartamának rövidegére tekintettel továbbá a Médiaszolgáltató álláspontja szerint az érdeksérelmet szenvedett és veszélyeztetett személyek száma és a jogsértés piacra gyakorolt hatása nem értékelhető jelentősnek, illetve súlyosnak.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta továbbá, hogy a tárgybeli időszakban szinte a teljes műsoridőt feliratozással látta el, így a *„felirathiánnyal érintett minimális időtartamok... az akadálymentesített műsorfolyam időtartamához képest olyan minimális hibaszázalékot jelentenek, melyek - csekély súlyuk folytán –nem alapoznak meg szankciót”*.

Az időtényezőn túl a Médiaszolgáltató nyilatkozatában a 2017. március 1-jei adásnap tekintetében megállapított jogsértések esetében hivatkozott a jogsértés napján bekövetkezett informatikai hibára is. Álláspontja szerint *„a tárgybeli jogsértések tekintetében a bekövetkezett vis maior miatt nem áll fenn a felelőssége.”* A fellebbezésben kifejtettek szerint a tárgybeli műsorszámokat feliratozással látta el, és azok a rendszerbe feltöltésre is kerültek, azonban *„a Symantec Backup Exec és a Veeam nevű biztonsági mentés készítő szoftverek együttes használatakor fennálló hibás működés okán nem kerültek kijátszásra.”* Álláspontja szerint a tárgybeli hiba tehát a Médiaszolgáltatónak nem volt felróható. A fentiek

bizonyítására a Médiaszolgáltató indítványozta, hogy a Médiatanács hallgassa meg tanúként **Személyes adat**

A tárgybeli jogsértésekkel kapcsolatban a Médiaszolgáltató hivatkozott továbbá arra, hogy a 2017. március 1. napján 7:58:54 és 7:59:57 között sugárzott társadalmi célú reklám tekintetében nem áll fenn jogszabályi kötelezettsége az akadálymentesítés tekintetében.

A Médiaszolgáltató előadta továbbá, hogy a határozat mellékletének A) pontbeli táblázata 1. pontjában hivatkozott – 2017. január 3. napján sugárzott – „Tények” című műsorszám kifogásolt szegmense élő kapcsolás volt, így arra álláspontja szerint kifejezetten alkalmazandó az Mttv. 39. § (7) bekezdése, melynek értelmében a „*feliratozásnak a nem felvételtől közzétett műsorszámok esetében ésszerűen elvárható módon pontosnak és a képernyő történéseivel szinkronban állónak kell lennie.*”

Az előadottakra tekintettel a Médiaszolgáltató kérte a Médiatanácsot, hogy az elsőfokú határozat megváltoztatásával állapítsa meg, hogy a jogszabályokat nem sértette meg, és egyben rendelkezzen a tárgybeli műsorszámok tekintetében kiszabott bírság törléséről.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az elsőfokú eljárást és az elsőfokú határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

A másodfokú hatóság elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú hatóság eljárása során a jogsértések idején hatályos törvényi előírásokat helyesen értelmezte és alkalmazta, az elsőfokú határozat mellékletében helyesen megjelölte a hiányosságok kezdetét, végét, időtartamát, a pontatlanságok kezdetét és végét, valamint minden jogsértés lényegét összefoglalta.

Az elsőfokú hatósággal egyetértésben a másodfokú hatóság álláspontja is az, hogy a hivatkozott törvényi rendelkezések megsértésének megállapításához elegendő az aszinkronitás, a pontatlanság, a feliratkésés, felirathiány tényének rögzítése, tekintettel arra is, hogy az eljárás során nem az bizonyítandó, hogy ezen anomáliák ténylegesen befolyásolhatták-e (és ha igen, miként) az adott műsorszám, műsorszegmens közönség általi megértését, hanem mindössze azt, hogy maga a szinkronitási kötelezettség teljesült-e vagy sem. Amennyiben ugyanis nem teljesül, ez a tény már magában hordozza a megértési nehézség lehetőségét.

I. Az Mttv. 39.§ (2) bekezdésének sérelme

Az Mttv. 39.§ (2) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy a JBE lineáris audiovizuális médiaszolgáltató milyen műfajú műsorszámok vonatkozásában köteles biztosítani a magyar nyelvű feliratot - például teletext szolgáltatáson keresztül - vagy a jelnyelvi tolmácsolást.

Az elsőfokú határozatban megjelölt tv-filmek, mozifilm, sorozat-epizód és társadalmi célú reklám műsorszámok műfajuknál fogva hallási segédlettel ellátandóak. A kifogásolt műsorszámokról azonban hiányzott a segédlet.

Helyesen állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy a felirathiánnyal összefüggésben a Médiaszolgáltató hibás szoftverműködésre történő hivatkozása nem vehető figyelembe az Mttv. 3. §-ában foglalt objektív felelősség elvére tekintettel, a technikai hibákra való hivatkozás nem teszi ugyanis az adott jogsértést meg nem történtté.

A fentieket támasztja alá a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.34.301/2014/7. számú ítélete, amely szerint: *„Az Mttv. 3. §-a alapján az alperes helytállóan mutatott rá, hogy a felperesnek a törvénysértésekért való felelőssége objektív, ezért nincs jelentősége annak, hogy az adott jogsértéshez technikai okok, vagy esetleg emberi mulasztás vezetett.”*

Helyesen döntött az elsőfokú hatóság mindezek alapján, amikor mellőzte a Médiaszolgáltató által felajánlott tanúbizonyítást e körben, hiszen a jogsértés elkövetésének megállapítását befolyásoló tényállási elem egy esetleges tanúbizonyítást követően sem lett volna felderíthető.

Az Mttv. 39.§ (2) bekezdésének megsértésével összefüggésben irreleváns a „csekély mértékű hibaszázalék”-ra történő hivatkozása is a Médiaszolgáltatónak, tekintettel arra, hogy az Mttv. fenti rendelkezése egyértelműen rögzíti a Médiaszolgáltató feliratozási kötelezettségét, azaz nem tekinthető kimentési oknak, hogy egyéb műsorszámokat viszont megfelelően ellátott hallási segédlettel.

A Médiaszolgáltató azon álláspontjával kapcsolatban, mely szerint a társadalmi célú reklámok nem kötelezően feliratozandóak, a másodfokú hatóság megállapítja, hogy ezen műsorszámok akadálymentesítési kötelezettségét az alapozza meg, hogy a társadalmi célú reklám az Mttv. 203. § 64. pontja szerint olyan *“felhívás vagy közérdekű üzenet, amely valamely közérdekű cél elérése érdekében kíván hatást gyakorolni a médiaszolgáltatás nézőjére vagy hallgatójára”*, azaz az Mttv. 83. §-ában foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszámnak minősül, s ezért segédlettel ellátandó.

Ezen álláspontot támasztja alá a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.33.517/2016/14. számú ítélete is, mely szerint *„a társadalmi célú reklám az Mttv. 83. §-a szerint közszolgálati célokat szolgáló műsorszámnak minősül, ezért az Mttv. 39. § (2) bekezdése szerinti akadálymentesítési kötelezettség az ilyen műsorszámra is egyértelműen kiterjed, tehát azt is segédlettel kell ellátni.”*

Mindezekre tekintettel a másodfokú hatóság egyetért az elsőfokú hatósággal abban, hogy a Médiaszolgáltató öt alkalommal megsértette az Mttv. 39.§ (2) bekezdését azzal, hogy a tárgyi műsorszámokról hiányzott a segédlet.

II. Az Mttv. 39.§ (6) bekezdésének sérelme

Az **Mttv. 39. § (6)** bekezdésének második mondata egyértelműen rögzíti, hogy a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.

A fenti törvényi rendelkezés megsértése vonatkozásában megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság helyesen és részletesen rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének A) és B) pontjaiban, hogy 2017. január és február hónapokban mely műsorszámok szövegének feliratozott változata nem állt szinkronban a képernyő történéseivel. Az elsőfokú határozat

melléklete egyértelműen megjelöli a kifogásolt pontatlanságok kezdetét, végét és a pontatlanság megvalósulásának mibenlétét.

A másodfokú hatóság megállapította, hogy a Médiaszolgáltató állításával ellentétben a 2017. január 3-án sugárzott „Tények” című műsorszám 18:29:31 és 18:29:39 közötti szegmense nem élő kapcsolat volt. A hírolvasó e szegmensben arról számolt be, hogy olcsóbb lett a baromfi, a tej és a tojás ára az ÁFA-csökkentésnek köszönhetően, de egyéb termékek ÁFA-csökkentésén is dolgozik a Kormány. (18:29:39 után következett egy bejátszás egy vásárlóval, de a jogsértés nem ezt a szegmenst érintette.)

Mint ahogyan az az elsőfokú határozat 4. oldalának alján szerepel, a jogsértés abban állt, hogy a 18:29:18 - 18:29:31 közötti, 13 másodperc időtartamú szegmensben elhangzottak ekkor nem kerültek feliratozásra, hanem az elhangzottak helyett – az előző helyszíni bejátszásból – egy értelmetlen félmondat („kis gyerekeket és öregeket sújttja”) szerepelt kétszer is a feliratsávban, a 18:29:31 - 18:29:39 közötti szegmensben pedig az előző, 13 másodperc hosszúságú szöveges rész felirata került bejátszásra, azonban olyan gyorsan váltakozva, hogy nem lehetett elolvasni.

Egyetért a másodfokú hatóság az elsőfokú határozat azon megállapításával is, mely szerint már néhány másodperces feliratkésés is nehézséget okozhat a történetek nyomon követésében, és a határozatban rögzített aszinkronitások és pontatlanságok egyértelműen értelemzavaróak voltak, és a műsorszám kifogásolt szegmensében elhangzottak megértését egyértelműen akadályozhatták.

Mindezekre tekintettel a másodfokú hatóság egyetért az elsőfokú hatósággal abban, hogy a Médiaszolgáltató négy alkalommal megsértette az Mttv. 39.§ (6) bekezdésének 2. mondatát azzal, hogy a tárgyi műsorszámok szövegének feliratozott változata a képernyő történéseivel nem állt szinkronban.

III. Az elsőfokú hatóság által alkalmazott szankciókra vonatkozó megállapítások

A másodfokú hatóság rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39.§ (2) bekezdés**, valamint **(6) bekezdés második mondatának sérelme** kapcsán alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen jogszerű következtetéseket vont le és döntését megfelelően indokolta.

Az elsőfokú hatóság helyesen járt el, amikor a szankciók kiszabásakor a **jogsértések együttes súlyát**, valamint a **jogsértések ismételtségét** vette figyelembe. Jogszerűen járt az elsőfokú hatóság, amikor a szankció kiszabásakor mindezek mellett figyelembe vette, hogy az Mttv. 39.§ (2) bekezdésének megsértését a Médiaszolgáltató **tekintetében korábban már 5 határozatban állapította meg, míg a (6) bekezdés második mondatában foglalt rendelkezés megsértése miatt huszonöt elmarasztaló határozat született.**

Mivel a hatósági jogkövetkezmények alkalmazási célja alapvetően a jövőbeli jogsértések megelőzése, az elsőfokú hatóság a bírság összegének megállapítása során nem tekinthetett el a korábbi jogsértések elkövetésétől. Az elsőfokú hatóság az egyes bírságösszegeket – a másodfokú hatóság álláspontja szerint helyesen - a fokozatosság jegyében a már korábban kiszabott bírságösszegekhez képest határozta meg, melyre figyelemmel értelemszerűen mérlegelnie kellett azt is, hogy az adott jogsértést a Médiaszolgáltató megelőzően hányszor követte el.

Az elsőfokú hatóság mindezek mellett - helyesen - tekintettel volt **az okozott érdeksérelemre** a jövőbeni jogsértések megelőzése érdekében, az érdeksérelem vonatkozásában figyelembe véve a hallássérültek megfelelő tájékoztatáshoz fűződő jogát.

Az Mttv. 187. § (2) bekezdésében meghatározott további mérlegelési szempontok az elkövetett jogsértések tekintetében jelen eljárás tárgyát képező jogsértések tekintetében nem értékelhetők. A jogszabálysértések időtartama nem releváns abban a vonatkozásban, hogy a Médiaszolgáltató egyébként a vizsgált időszakban milyen mennyiségű műsort akadálymentesített szabályosan.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1)** bekezdés **da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdéseiben, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

A jogi képviselővel eljáró fél, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet a **Pp. 340/B. §-a** és **397/1. § (2) bekezdés b)** pontja alapján elektronikusan (ürlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével) nyújthatja be a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet a Médiatanácsnál.

Budapest, 2017. szeptember 25.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

dr. Kollarik Tamás
hitelesítő tag

Kapják:

- **személyes adat**